

השנים האבודות של

גדעון פת

הביוגרפיה של שרה-התעשיה גידעו
פת תוארה בהתלהבות רבה על-ידי יאיר
קוטלר ב"מערבי" של היום הששי, תוך
התחזות כחשיפה נועזת של דמות ה-
אמיתית של המנהיג המיועד של המפלגה
הליברלית. והנה, בתולדות חייו מסופר
כי קיבל תואר ראשון בכלכלה באוניבר-
סיטת קולומביה בשנת 1956, התחת עס-
האמריקאית אן ביכל בשנת 1958, והש-

פּלומין והתיקים

סגן שר-האוצר, יחזקאל פלומין, הצהיר כי אם המערך יארגן התנגדות להלבנת ההון, יפתח האוצר מחדש תיקי-חקירה שנסגרו בתקופת המערך. הצהרה זו מעוררת תמימה רבה. אם סבור סגן שר-האוצר כי יש תיקים ש"סגרו" שלא כדין, חובתו היא להורות על פתיחתם מחדש. אם הוא מתנה הוראה כזו בהתנהגות הטובה של המערך, הרי שהוא משתמש בזרועות החוק שהופקדו בידיו (פתיחת תיקי חקירה של האוצר) למטרות אחרות, ועובר על החוק. בכל מיקרה, הודעתו היא חרפה לשלטון ול-אופוזיציה כאחד.

אגב, אם יש מי שצריכים לחשוש מפתיחת התיקים של פלומין, הרי אלה הם בנות מחבריו-לסיעה בכנסת, שתיקיהם נסגרו בתקופת המערך בצורה תמוהה.

מִי נִהְנֶה

מדריוחי הבנקים?

עיון במאזני הבנקים הגדולים, שפורסמו עד כה — „הפועלים“, „דיסקונט“, „מזרחי“ — מגלה, כי כל הרווחים חולקו ל־חצי-המניות, או שולמו לאוצר כמס־הנקסה. כיוון שמרבית בעלי־המניות הם הציבור הרחב (להוציא „בנק דיסקונט“, שחלק נכבד מהונו נמצא בידי מישפחת רקנאטי) הרי שלמעשה מחזירים הבנקים לציבור, בצורת מסים ורווחים, את הכספים שהם גובים מלקוחותיהם.

„בנק הפועלים“ הרוויח לפני מס 2.47 מיליארד לירות, שילם מסים בסך 1.68 מיליארד לירות, וחילק את כל היתרה כ־דיוידנדים לבעלי־מניותיו. תמונה דומה מתגלת גם ב„בנק המזרחי“, שכל בעלי מניותיו הם הציבור וב„דיסקונט“, להוציא החלק של מישפחת רקנאטי. בנק זה, אגב, נאלץ לגייס כספים לתשלום הדיוידנד מקרטונות, שכן הרווח התפעולי לא הספיק לשם־כך. תמונה דומה תהיה גם ב„בנק לאומי“, שכל מניותיו הן בידי הציבור. פירוש הדבר הוא, שריווחי הבנקים הגדולים חוזרים אל הציבור, שממנו הם נלקחים.

התברות הלישכתיית

הקטן

נושא החברות המיטשפתיות עורר עניין רב ושאלות רבות, ועלי לחזור לנושא כדי להבהיר שוב את הסוגיה. לפי סעיף 64א¹ בפקודת מסי-ההכנסה, רשאית החברה המיטשפתתית לקבוע בעצמה את שם הני-שום שעליו יתיקף הכנסת החברה. אולם לפי סעיף 83, רצאי פקיד-השומה שלא להכיר בהעברת ההכנסות על שם קטיין.

בל"ל ניו-יורק

רכשה לישכה

לנציג

„בנק לאומי“ בני-יורק רכש באחרונה כמה קומות-מישרדים בבניין שמעל סניפה בשדרה החמישית בני-יורק. המקום ה- יקר ביותר בעולם. שקומות שנרכשו נפת- חה לישכה לבניג הבנק בחצי הכדור ה- מערבי. **אלעזר לרנר.**

אגב, מאזן הבנק לסוף דצמבר מגלה דברים מעניינים. הבנק מצהיר כי על הלוואות שנתן, בסך 430 מיליון דולר, נגרמו לו הפסדים ניכרים. הבנק הפרש 3.5 מיליון דולר רזרבה להלוואות אלו. דו"ד, והצהיר על עוד 5 מיליון דולר כי הכנסות אבודות מלוואות.

הבנק הצהיר כי עודף העלות על הנכסים של "אמריקן בנק אנד טראסט", שרכש אחרי התמוטטות גרייבר, הוא 11.8 מיליון דולר.

בהתאם למאזן, האמצעים העצמיים של
הבנק הם 33.7 מיליון דולר. הבנק מח-
זיק בפקידונות שונים בסך 1.25 ביליון
דולר, והוא מלווה ללקוחות כ-520 מיליון
דולר.

ה'ז'ה'רו

מדיפלומטים

מקובל לחשוב כי כדאי להשכיר דירה או רכוש אחר לדיפלומטים, המשלמים במטבע קשה וביד רחבה. מסתבר כי זוהי טעות חמורה. מעשה באתם שהשכיר דירה לדיפלומט זר, ואחרי־כן סירב הדיפלומט לשלם את השכר הנדרש, וכן סירב לפנות את הדירה בתום החוזה. כשפנו פרקליטיו של המשכיר לשליטונות, התברר כי אין לעשות דבר. הדיפלומט יכול לגור בדירה בלי לשלם כל עוד יראה בכך. כל עוד לא בוטלה חסינותו הדיפלומטית, הוא מעל לחוק. אישור לכך ניתן במכתב של משרד־החוץ הישראלי לפרקליטים של בעל הדירה. הלחץ בנור: כל העושה חוזה עם דיפלומט זר, מוטב לו להבטיח את עצמו בערובות של גופים הכפופים לחוק הישראלי.

שטיח'י כרמל"

עובר ליצוא

מיפעל „שטיחי כרמל“ מסב עצמו לייצור לשם יצוא, כיוון שהתמורה מ-ייצוא כדאית יותר מאשר מכירתו כקבועה. המיפעל החל על חוזה למכירה של 3000 מטר בחודש שטיחים מסוגי „קינג דייוויד“, וטור כמה חודשים יגדיל את היצוא ל-6000 מטר בחודש. כל תפוקת המיפעל כיום היא 6000 מטר.

הייצוא הוא לרשת הגרמנית „בורה“, שהחלה קונה את השטיחים בישראל אחרי שמיפעל גדול בגרמניה, שמכר לה שטיחים מסוגים אלה, הפסיק את הייצור.

„שטיחי כרמל“ החל מצמצם את רשת הסניפים שלו בישראל, וסוגר עתה שלוש חנויות בתל-אביב.

איך "שופרסל"

מוזילה מחירים

חברת „שופרסל“ מירסמה בשבוע שעבר מודעות־ענק, ובהן פירוט מוצרים הנמכרים ברשת החיונית במחירים זולים. בייקור בחנות הדגל של הרשת, בבני־יהודה 37 ב' (ביום ה־14 בחודש 57) הראה כי מוצרי „מאן“, הנזכרים במודעה כנמכרים במחירים מוזלים, חלקם לא קיים בחנות, וחלקם נמכר במחיר מלא, ללא ההנחה שעליה מדובר במודעה. המודעה מוסרת כי בשר „הוד לבן“ נמכר בהנחה של 20%. בחנות אין הבשר בנמצא. מלפני חודש, בקופסה, נמכר במחיר של 47 לירות הקילו, ובחנות סמוכה במחיר של 33 לירות הקילו. עוגיות מסוג „וינה“ נמכרות בחנות זו ב־54 לירות הקילו, ובחנות בדרום העיר במחיר של 44 לירות הקילו.

איגוד המפיקים

פועל לב'טול

המנופול

בלעבדות סרטים

איגוד מפיקי-הסרטים בישראל פנה ל-
שילטונות בבקשה לפעול נגד המונופול
שנוצר עם מיזוג, "מעבודות הרצלי" ו-
"פטה המפרי". האיגוד תובע כי יאסרו
לעל המונופול לעסוק בהפקות, ויורו לו
להוריד את המחירים שאותם העלה אחרי
המיזוג. מנכ"ל האולפנים, **יצחק קול,**
הסביר כי המחירים עלו בגלל הצמדתם
לדולר, שכן גם הספקים של האולפנים
דורשים תשלום צמוד לדולר.

לאחרונה התקיימו בחירות להנהלת
איגוד-המפיקים. כיושב-ראש האיגוד נבחר
ישראל רינגל, וכנשיא מנחם גולן.
קדמו להם יצחק קול ואפרים קישון.